

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Žimy ve věci

žalobce: **V. T. V.**, narozen dne CCC
se zajištěným ubytováním na adrese v ČR XXX
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, spočívající v nevydání rozhodnutí – zaměstnanecké karty

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce.
- IV. **Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo účtu (popř. poštovní adresu místa se jménem a příjmením osoby, které má být částka vyplacena prostřednictvím poštovní poukázky), na který má být vrácený soudní poplatek zaslán.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 18. 8. 2021 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, spočívající v nevydání (resp. pozdním vydání) zaměstnanecké karty.
2. Žalobce blíže uvádí, že podal na Velvyslanectví České republiky v Hanoji žádost o vydání zaměstnanecké karty. Vzhledem ke skutečnosti, že o žádosti nebylo rozhodnuto, podal žalobce dne 20. 7. 2021 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, které nebylo **USNESENÍM ZE DNE 10. 8. 2021, č. j. MV-115954-3/SO-2021** vyhověno. Přestože žalovaný žádosti o vydání pobytového oprávnění dne 22. 2. 2021 vyhověl, stále mu běžela lhůta pro vydání rozhodnutí, neboť žalobci nebyla odeslána výzva k vyznačení víza ve smyslu § 169t/9 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“). Žalobce je přesvědčen, že žalovaný byl nečinný i přesto, že nemohl vydat dlouhodobé vízum, neboť mu v tom bránilo ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví č. 20599/2020-104/MIN/KAN ze

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

dne 30. 7. 2021. Toto opatření totiž dle žalobce bylo protiústavní a neodůvodněné a z toho důvodu jej nelze považovat jako zákonnou překážku vydání zaměstnanecké karty.

3. Dne 16. 11. 2021 bylo soudu doručeno zpětvzetí žaloby, neboť žalovaný již ve věci rozhodl. V podání se žalobce rovněž domáhal i přiznání náhrady nákladů řízení.
4. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
5. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. *soud řízení zastaví, vzal-li návrhovatel (žalobce) svůj návrh (žalobu) zpět.*
6. Poněvadž projev vůle žalobce, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí žaloby v plném rozsahu, nevzbuzuje pochybnosti, soud pod výrokem I. tohoto usnesení v souladu s citovaným ustanovením, řízení vůči žalovanému zastavil.
7. Stran II. výroku se soud zabýval důvodností žaloby pro účely přiznání práva na náhradu nákladů řízení. Z konstantní judikatury vyplývá, že pokud odpadne po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu důvod jejího podání tím, že správní orgán ukončí svoji nečinnost vydáním rozhodnutí nebo osvědčení, v důsledku čehož je žaloba vzata zpět a řízení zastaveno, má žalobce právo na náhradu nákladů řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2007, č. j. 9 Ans 7/2007-76, a ze dne 27. 4. 2012, č. j. 2 Ans 3/2012-31). Přitom předpokladem pro přiznání náhrady nákladů řízení je mj. důvodnost podané žaloby, tj. existence žaloby na ochranu proti nečinnosti, se kterou by žalobce byl úspěšný, pokud by nedošlo k jejímu zpětvzetí v důsledku vydání správního rozhodnutí nebo osvědčení po podání žaloby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2010, č. j. 3 Ans 27/2010-105).
8. Mezi stranami je nesporné, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí a vyzval žalobce k převzetí zaměstnanecké karty. Pro přiznání či nepřiznání nákladů řízení žalobci je proto nutné posoudit, zda nečinnost žalovaného byla objektivního charakteru, tedy měla zákonný důvod, či se jednalo o pochybení žalovaného. Rovněž není sporným, že v době od podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty do jejího vydání byla na území České republiky platná a účinná ochranná opatření Ministerstva zdravotnictví související se zamezením šíření nemoci Covid-19.
9. Podle ust. čl. I. bodu 10 písm. j) ochranného opatření č. MZDR 20599/2020-69/MIN/KAN ze dne 3. 4. 2021 *se s účinností ode dne 5. dubna 2021 od 00:00 hod. nařizuje nepřijímat žádosti o víza a přechodné a trvalé pobyty na zastupitelských úřadech České republiky ve třetích zemích, s výjimkou žádostí o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území a žádostí o dlouhodobé vízum za účelem rodinným, jde-li o manžele a nezletilé děti cizince s povoleným dlouhodobým nebo trvalým pobytem na území České republiky.* Toto ustanovení obsahovala i další ochranná opatření, která na toto opatření navazovala (např. č. MZDR 20599/2020-104/MIN/KAN ze dne 30. 7. 2021 v čl. I. bodu 14 písm. j)).
10. Podle ust. čl. I. bodu 12 *se s účinností ode dne 5. dubna 2021 od 00:00 hod. nařizuje vyznačit na zastupitelských úřadech České republiky ve třetích zemích do cestovního dokladu vízum pouze v případě žádostí, které lze podle bodu I.10 přijmout s výjimkou bodu I.10. písm. i), kde se vyznačují pouze víza související s žádostmi o bytová oprávnění za účelem studia v akreditovaném studijním programu na vysoké škole nebo v rámci programu „Zrychlená procedura udělování bytových oprávnění pro cizince – zahraniční studenty ze třetích zemí“; to platí i pro žádosti přijaté přede dnem účinnosti tohoto opatření.* Toto ustanovení obsahovala

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

i další ochranná opatření, která na toto opatření navazovala (např. č. MZDR 20599/2020-104/MIN/KAN ze dne 30. 7. 2021 v čl. I. bodu 16.

11. Předmětná ochranná opatření byla vydávána postupem podle § 68 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“) k ochraně před zavlečením onemocnění Covid-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2. Podle věty první tohoto ustanovení *ochranná opatření před zavlečením vysoce nakažlivých infekčních onemocnění ze zahraničí stanoví a o jejich ukončení rozhodne Ministerstvo zdravotnictví*. Vzhledem ke skutečnosti, že ochranná opatření, která žalovanému zakazovala vydávat určitá pobytová oprávnění, byla vydávána na základě zákonného zmocnění a nebyla v předmětných ustanoveních zrušena, nelze postup žalovaného, který po dobu účinnosti těchto opatření (daných ustanovení) nevydal žalobci zaměstnaneckou kartu, považovat za nečinnost ve smyslu ust. § 79 an. s. ř. s. „Nečinnost“ žalovaného byla způsobena existencí objektivní překážky, pro kterou nebylo možné určitá pobytová oprávnění vydávat. Tvrzení žalobce, že předmětná ochranná opatření byla protiústavní a diskriminační jsou nepřipadná, neboť správní soudy při jejich přezkoumávání nedospěly k názoru, že by byla vydána v rozporu se zákony či s Ústavou. Věcně se této otázky dotkl Městský soud v Praze v usnesení ze dne 26. 10. 2021, č. j. 15 A 78/2021-50, v němž posuzoval následně přijaté ochranné opatření ze dne 10. 9. 2021 č. j. MZDR 20599/2020-116/MIN/KAN ve znění ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 27. 9. 2021 č. j. MZDR 20599/2020-120/MIN/KAN, jehož ustanovení čl. I./14. a čl. I./16. měla stejné důsledky pro vydávání povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty, a shledal, že bylo vydáno v souladu s právními předpisy a není diskriminační (viz bod 29. shora označeného usnesení).
12. Na základě shora uvedeného tak soud uzavírá, že žaloba proti nečinnosti nebyla podána důvodně a žalobce tudíž nemá právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 3, věta druhá s. ř. s. (výrok II.)
13. Výrok III. vychází z § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle níž soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Soudní poplatek byl žalobcem zaplacen ve výši 2 000 Kč. Proto soud rozhodl v souladu s citovaným zákonným ustanovením o vrácení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč.
14. Pro účely vrácení soudního poplatku ve stanovené lhůtě soud vyzval žalobce ve IV. výroku ke sdělení místa, na které bude poplatek vrácen. V případě, že číslo účtu žalobce soudu nesdělí či se nepodaří vyplatit částku na sdělenou adresu, má se za to, že žalobce neposkytl součinnost potřebnou ke splnění dluhu a nedojde k prodlení věřitele.

Poučení:

Proti výrokům I., II. a III. tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Proti výroku IV. tohoto usnesení není odvolání přípustné (§ 14 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích)

Praha 31. ledna 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu